

Beh 5te kongevalgte Medlem (Rasmusſen) har jeg modtaget et til Rigsdagen ſtillet Andragende fra Fabrikant og Groſſerer Cohen her i Staden vedrørende Lovforſlaget om Byggningsforholdene her i Kjøbenhavn. Det vil blive fremlagt i Væſeværelſet, og ſkulde det ſenere viſe ſig, at der bliver nedſat Udvalg her i Thinget om denne Sag, vil det naturligviſ blive overgivet dette Udvalg.

Paa Bladſerne er ſiden forrige Møde ombdelt Udvalgets Erklæring over Lovforſlaget om en Bonusubbetaling for Livsforſikringsanſtalten, det i forrige Møde omtalte Forſlag til Rigsdagsbeſlutning tilligemed den paagjældende Konvention, fremdeles Udvalgets Betænkning over Forſlag til Lov om Jernbaner fra Slagelse til Næſtved, Skjelſtør og Værſlev og Udvalgets Betænkning over Lovforſlaget om Anlæg af en Jernbane fra Hobro til Vøgtſtør. Jeg bemærker med Henſyn til diſſe tvende ſidſte Sager, at Udvalgets Ordfører (Rump), ſom er fraværende paa Grund af Amtsraadsforhandlinger, har, inden han afreiſte, anmodet mig om, at Sagen ikke maatte komme til 2den Behandling før paa Onsdag; det er naturligviſ en Anmodning, ſom jeg vil rette mig efter. Jeg nævner det her, fordi jeg veed, at flere ærede Medlemmer ere intereſſerede i at vide, naar diſſe Jernbaneforſlag komme for. De ville alſaa rimeligviſ komme for paa Onsdag til 2den Behandling og, ſom jeg antager, muligviſ allerede Lørdagen derefter til 3die Behandling.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Forſlag til Lov om en Bonusubbetaling til Interesſenter i Livsforſikrings- og Forſørgelſes-Anſtalten af 1871 m. m.

(Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 1135).

Der var intet Endringsforſlag ſtillet.

Sagen i ſin Helhed ſattes under Forhandling.

Ordføreren (Schlegel): Jeg vil blot gjøre et Par Bemærkninger. Forſlaget er kommet tilbage fra det andet Thing med en Tilſtøining, ſom gaar ud paa, at Anſtaltens inden 11te Juni Termin 1887 ſiſtede og

gjenſidig uopſigelige Ublaar til Kommuner eller mod Garanti af Kommuner kunne fra Debtors Side med $\frac{1}{2}$ Mars Barſel opſiges til Udbetaling i en af de Lovbeſtemte Terminer, dog ſeneſt til Juni Termin 1890. Det er ærede Medlemmer bekiendt, og det er ogsaa udtalt i Betænkningen, at et Forſlag i denne Retning var under Forhandling i Folkethinget ved 3die Behandling, men at det af formelle Grunde ikke kom til egentlig Afſtemning derover. Spørgsmaalet har ligeledes været fremme i Landſtingets Udvalg, men man har ikke villet ſtille noget Forſlag derom, for ikke at fremkalde nye Spørgsmaal. Nu er det imidlertid kommet frem fra Folkethingets Side, og Udvalget har ment at kunne anbefale Thinget at vedtage Lovforſlaget uforandret. Grunden til, at vi have ſluttet os dertil, er den ſamme, ſom er anført i det andet Thing. Man har fundet, at det navnlig, naar man i det Hele taget indlader ſig paa en Rentenebſættelſe for Private, ſaa ogsaa vil være billigt, at der kommer en Rentenebſættelſe for Kommunerne. Kommunerne have i Tider, hvor der ikke var Tale om diſſe Konverteringer af Laan, ſom nu ere ſaa almindelige, ſaaet Laan, der i alt Fald i Realiteten blive opſatte ſom uopſigelige, uagtet det, da de ſiſtedes, ſlet ikke var paa Tale, om de kunde opſiges eller ikke, man brugte den Gang ſaa lidt Opſigelse. Der er derved fremkommen en Ubillighed overfor Kommunerne under de nye forandrede Forhold, idet de fleſte Kreditinſtituter have opſagt deres Laan, hvilket de ſom Kreditorer have været berettigede til, og Debitorerne have været forpligtede til at finde ſig deri. Det har man ikke kunnet i Kommunerne, og derved ere de blevne uheldigere ſtillede end de andre ſtørre Saantagere. Det er derfor ogsaa berettiget, at de hære Tider komme dem til Gode, de vilde ellers af rent formelle Grunde ikke komme til at nyde Godt af dem. Derfor have vi ment, at Thinget kunde ſlutte ſig til det Forſlag, her er fremkommet, og ſom jeg derfor anbefaler.

Finansministeren (Eſtrup): Jeg kan indſtrænke mig til at udtale, at jeg ikke har Noget imod at modtage Loven med denne Tilſtøining, naar Landſtinget for ſit Vedkommende kan ſlutte ſig dertil.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, ſluttedes Forhandlingen.

Lovforſlaget (ſe Tillæg C.) vedtoges enſtemmig med 42 Stemmer.